కథా కౌముది

ఎంగిలి హృదయం

- కృష్ణ వేమూరి

❀ ❀ ❀

విశ్వామిత్రకి నలభై అయిదేళ్ళు. ఊహ తెలిసినప్పటినుంచీ రకరకాల అనుభవాలతో తలపండిన విశ్వామిత్రకి ఇదొక కొత్త అనుభవం. ఆ అనుభవం తెచ్చిన సమస్య. ఇలాంటి సమస్యలో అతను తన ఇరవై ఏళ్ళ వయస్సులో ఉన్నప్పుడు పడ్డాడు. పడి లేచి సమస్యను అధిగమించాడు. సమస్యను అధిగమించాడు అనటంకన్నా ..... సమస్యలో పడి కొట్టుకుపోతుంటే సమస్యే అతన్ని ఓ ఒడ్డున పడేసింది ఆ వివరాల్లోకి వెళితే...

❀ ❀ ❀

దగ్గరగా దగ్గరగా ముప్పై ఏళ్ళ క్రితం... విశ్వా ఏనుగెక్కినంత సంబరపడ్డాడు. దానికి కారణం అతనికి ఇంజినీరింగ్‌లో సీటు వచ్చింది. అదీ అప్పట్లో టాప్ బ్రాంచి! ఎలక్ట్రానిక్స్! విశ్వా అతని ఫ్యామిలిలో మొట్టమొదటి ఇంజినీరు. అందరూ సంతోషించారు.

చాలా మంది మధ్యతరగతి వాళ్ళలా అతనికి బోలెడన్ని ఆశలు. మంచి ర్యాంక్, మంచి ఉద్యోగం, మంచి జీతం, అందమైన భార్య.

ఇవన్నీ ఒకెత్తు. లవ్ చేసి పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకోవటం ఒకెత్తు. కాని ప్రేమించాలి... ప్రేమించటమంటే పిడికొట్టేసి ఇంజినీరింగ్ సీటు తెచ్చుకున్నంత సులభం కాదని తెలిసింది, తన బ్రాంచిలో ఉన్నది నలుగురు. మిగిలిన బ్రాంచ్‌లలో అన్నిటిలోను కలిపి పదిహేనుకు తక్కువ మంది అమ్మాయిలు! అబ్బాయిలు నూటా యాభై. కాంపిటేషన్! తను స్వతహాగా సిగ్గరి కావటం వల్ల అమ్మాయిల్ని ధైర్యంగా నోట్సు అడిగే స్టేజికి రావటానికి ఒక సంవత్సరం పట్టింది. అప్పటికే తన specs ఉన్న అమ్మాయిలకి పెళ్ళిళ్ళు కుదిరిపోయాయన్న విషయం తెలిసి హతాసుడైపోయాడు!

"క్లాస్‌మేట్స్‌ని ప్రేమించడం... మరదల్ని ప్రేమించటం ఈజీ" అనుకుని తనెప్పుడూ చూడని... తనంటే తెలియని అమ్మాయి తనతో లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్‌లో పడాలని, అలాంటి అమ్మాయిని ప్రేమించాలని కోరిక... ఇది అతని కోరిక.

ఉన్నది ఒక సైకిల్. అదీ హంబర్ బండి కూడా కాదు. పాత అట్లాస్ డొక్కు సైకిల్ ఉండేది డేస్కాలర్... పైగా వెరీ కన్సర్వేటివ్ ఫ్యామిలి జేబులో రోజుకి రూపాయి తప్ప ఉండేది కాదు కానీ కోర్కెలో!

అప్పట్లో శ్రీదేవి, జయప్రద అందానికి రిప్రజెంటేటివ్స్. వాళ్ళలాంటి అమ్మాయి.... తనతో.... నిష్కల్మషంగా.. మొదటిసారి చూసీ చూడగానే ప్రేమలో పడాలి!

ఆ రోజుల్లో తన క్లాస్‌మేట్, మరదలూ కాని ఒక అందమైన అమ్మాయి.. తనంటే ఎవరో తెలియని అబ్బాయితో లవ్‌లో పడేంత స్వేచ్ఛ అమ్మాయిలకి లేదు. అంత కన్సర్వేటివ్. అందుకే విశ్వామిత్ర కార్యం మరీ కష్టమైంది.

అందుకని తన స్పెసిఫికేషన్స్ సడలించాడు. ఉమెన్స్ కాలేజీ, పి.ఆర్ కాలేజీ, ఐడియల్ కాలేజి వాటిల్లో అమ్మాయిలు అందంగా ఉంటారని తన డొక్కు సైకిల్ మీద బీటెయ్యటానికి పోయాడు... తనొక్కడే తనలాంటివాడు అక్కడున్నాడు... కాని

అక్కడ తన సీనియర్స్...జూనియర్స్ ఏకలవ్యులు (uni lovers: The lovers love one girl after the other only when the love with first girl fails)

పేరలవ్యులు (parallovers: The Lovers parallelly toy more than one girl, so that atleast one girl falls in love with him) దేవదాసులు... మజ్నూలు.... హీరో సైకిల్ గాళ్ళు... హంబర్ సైకిల్ గాళ్ళు. ఒకటి అరా బజాజ్ స్కూటర్ గాళ్ళు... ఎంతైనా ఆరోజుల్లో లవ్ చెయ్యటం కాస్ట్లీ కాదు... ఇప్పుడో మధ్యతరగతి కుర్రాడు ప్రేమలో పడాలంటే చాలా ఖర్చు.... ఎక్కడో శిరీష్ భరద్వాజ్ లాంటి వాళ్ళు తప్ప. వాళ్ళకి కూడా ‘A‘ క్లాసు అమ్మాయిలు పడరు..... ఏదో ‘C‘ క్లాసుతో సరిపుచ్చుకోవాలి!

ఈ కాంపిటేషన్స్ వల్ల తన స్టాండెర్డ్స్ తగ్గించుకుని ఒక బి.ఏ లిటరేచర్ అమ్మాయిని ప్రేమలోకి దింపగలిగాడు.

అదెలా జరిగిందంటే!

చాలా రోజులుగా తను వెనకపడుతున్న ఒక అమ్మాయి దగ్గరకెళ్ళి ఇలా మాట్లాడాడు.

"ఏమండీ నాపేరు."

"తెలుసు విశ్వామిత్ర. ఇంజినీరింగ్ మూడవ సంవత్సరం. మా ఫ్రెండ్ చెప్పింది"

విశ్వామిత్ర ఛాతీ పదంగుళాలు పెరిగింది. ఆ అమ్మాయికి తనగురించి తెలుసు! తెలుసుకుంది!! (తనతో మొదటి చూపులో ప్రేమలో పడి ఉంటుంది!)

"నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను... మీరు ఊఁ అంటే పెళ్ళి చేసుకుంటాను." అని చెప్పాడు విశ్వామిత్ర.

అమ్మేశాడు విశ్వామిత్ర

తన ప్రేమని అమ్మి ఆ అమ్మాయి ప్రేమని కొన్నాడు. పెళ్ళిని ఎరగా వేసి! The Trade of Love!

"ఇంకా నేను ఇంజినీరింగ్ చదువుతున్నాను. ఇంకా రెండేళ్ళలో అయిపోతుంది! తర్వాత పదిహేనువందల రూపాయల ఉద్యోగం. కట్నం వద్దు. "

"ఆ అమ్మాయి ఎక్కడ వద్దంటుందేమో" అని చాలా చెప్పుకుంటూ పోతున్నాడు.

ఆఫర్ బాగుంది.

ఆ అమ్మాయి ఆలోచించి చెపుతానంది.

ఆ అమ్మాయి ఆలోచించింది! వాళ్ళది బీద కుటుంబం. అతను నిజంగా పెళ్ళిచేసుకుంటే కుటుంబానికి బోలెడు భారం దించినట్టు "సరే మన జాగ్రత్తలో మనముండి.... ఈ ప్రేమని పెళ్ళివరకు జరపాలి" అనుకుంది.

నాలుగైదు రోజుల తర్వాత - ఆ అమ్మాయి విశ్వామిత్రకి చెప్పింది “I Love you” అని అమ్మో అమ్మాయి!! Love of Convenience!

వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించుకుంటు రెండేళ్ళు గడిపారు (ప్రేమించుకోవటం అంటే ఏమిటి?) ఇంతలో విశ్వా ఇంజినీరింగ్, అమ్మాయి డిగ్రీ అయింది. తమ ప్రేమ పెళ్ళి తల్లితండ్రులకు చెప్పమని ఆ అమ్మాయి విశ్వాను పోరసాగింది. విశ్వా ఎందుకో ఆ విషయం దాటేస్తూ వచ్చాడు.

ఇంతలో ఉద్యోగమొచ్చింది. ఎక్కడో దూరాన.

తల్లితండ్రుల పోరు... ప్రియురాలి సాధన విశ్వా బుర్ర పగిలి పోయేది... ఏం చేయాలో తెలీక.

"అబ్బో ప్రేమించటం అంత సులువా? అదే అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకోవటం ఇంతకష్టమా? ప్రేమిస్తున్నప్పుడు, తను కూడా ప్రేమిస్తున్నట్టు, తనకో ప్రియురాలు ఉన్నట్టు సంతోషపడి, తన ఫ్రెండ్స్‌కి, కజిన్స్‌కి చెప్పుకున్నాడు.

ఎందుకు తల్లితండ్రులకి చెప్పలేకపోతున్నాడు?

బోళ్ళు శోభన్‌బాబు సినిమాలు చూసాడు విశ్వా. "పోనీ! శోభన్ బాబులా ప్రేమించిన అమ్మాయిని వదిలేసి............ తల్లితండ్రులు చెప్పిన అమ్మాయిని చేసుకుని, ప్రియురాలికి ఒకసారి పడేస్తేనో. ఛీ ఛీ ఏమిటిలా ఆలోచిస్తున్నాను" అని పలుమార్లు అనుకున్నాడు.

బుర్ర పగిలిపోయే ఆలోచనలతో సతమతమవుతున్నాడు.

"అమ్మా, నాన్నకి చెప్పాలి"

"ఒప్పుకుంటారా"

"ఏమో! ఎందుకు తల్లిదండ్రులకి చెప్పలేకపోతున్నాను. నేను సర్వస్వతంత్రుడనైతే బాగుండును. నా ఇష్టం వచ్చినట్టు చేసేవాడిని. ప్రేమించిన అమ్మాయి గురించి ఇట్లో చెప్పాలంటే భయం... ఏమన్నా నా సామ్రాజ్యం వస్తే బాగుండును" అనుకున్నాడు. తల్లిదండ్రులకి చెప్పాలా! వద్దా! అనే డెసిషన్ తీసుకోవటానికి కొన్ని నెలలుగాఆలోచించాడు. డెసిషన్ పోస్ట్‌పోన్ చేయటం ఎప్పుడు సొల్యూషన్‌లా అనిపించేది. డెసిషన్ తీసుకోవటానికి Fraction of a second చాలు! ఆ split second లోనే ఎన్నెన్నో విరుద్ధభావనలు...

ఎలాగైతేనేం ఒక రోజు డెసిషన్ తీసుకుని తల్లిదండ్రులకి చెప్పాడు.

చాలా గొడవలు..

పెళ్ళి .... ప్రేమించిన ప్రియురాలితో మళ్ళీ గొడవలు

"ఎందుకు ప్రేమించానురా! భగవంతుడా" అనుకోని రోజు లేదు కొన్నేళ్ళవరకు.

అదీ అతని గతం... ఇరవై మూడేళ్ళ తర్వాత విశ్వామిత్ర విశ్వామిత్రయ్య అయ్యాడు. అతని భార్య అమ్మగారు లేక మేడం అయింది. వాళ్ళిద్దరూ నలుగురు పిల్లల తల్లిదండ్రులయ్యారు. పిల్లలందరూ టీనేజర్స్. విశ్వామిత్రయ్య అమెరికాలో పనిచేసి, హైదరాబాదులో ఒక కంపెనీలో సి.టి.వో గా స్థిరపడ్డాడు.

అసలు కథకి ప్రారంభం కూడా ఇదే గత ఏడాదిగా విశ్వామిత్రయ్య మళ్ళీ విశ్వామిత్ర అయ్యాడు. తెల్లబడిన జుట్టుకి రంగేయటం.. పెరిగిన బొజ్జని తగ్గించుకోవటానికి జాగింగ్ చెయ్యటం....

దీనికంతటికి కారణం విశ్వామిత్ర మళ్ళీ ప్రేమలో పడ్డాడు. అదీ తన ఆఫీసులో పనిచేసే ముప్పై ఏళ్ళ సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజినీరుతో ఆ అమ్మాయి కూడా ఇతన్ని గాఢంగా ప్రేమిస్తుంది. వాళ్ళిద్దరికీ తెలుసు! ఒకరినొకరు ప్రేమించుకుంటున్నారని!

విశ్వామిత్ర ప్రేమలో పడేముందు, తర్వాత తనలో తను తర్కించుకున్నాడు. ఆ తర్కం తనని తను సమర్ధించుకుంటూ ఇలా సాగింది.

"అప్పటి ప్రేమ! అది ప్రేమ కాదు, అదో ట్రేడ్ ఆఫ్ లవ్ ఫర్ మారేజ్, నాకు ప్రియురాలు కావాలి.. ప్రేమించుకోవటం ఒక సరదాగా అనుకుని ప్రేమించాను. బహుశః ఆ అమ్మాయి కూడా నేను పెళ్ళిచేసుకుంటాననే ఉద్దేశ్యంతోనే ప్రేమించి ఉంటుంది.

ఇప్పటి ప్రేమ.

మలినం లేనిది.

మారేజ్ కోసం గానీ! సెక్స్ కోసం గాని ట్రేడ్ చెయ్యబడటం లేదు.

నిష్కల్మషమైన, Selfless Love!!

నేనామెను ప్రేమిస్తున్నాను. ప్రేమిస్తూనే ఉంటాను"

విశ్వాకి తను ఒక పవిత్రమైన ప్రేమలో పడ్డానని నమ్మకం. తను సాధించిన ఈ పవిత్ర ప్రేమను నలుగురితో చెప్పుకుని ఆనందించాలని ఓ కోరిక! ఒక రకంగా ముప్పై ఏళ్ళ క్రితం తను పడిన తీయని బాధని అనుభవిస్తున్నాడు. స్నేహితులకి చెప్పుకున్నాడు, తల్లిదండ్రులకు చెప్పుకోలేక బాధపడ్డాడు. కాని ధైర్యం చేసి చెప్పాడు. అప్పుడు తను స్వతంత్రుడనయితే బాగుండుననిపించేది.

ఇప్పుడు తను సర్వస్వతంత్రుడు.

ఇంటా బయటా డెసిషన్స్ తీసుకునేంత సమర్థుడు. భార్య .... కొడుకులూ... కూతుళ్ళు తనేం చెప్పినా వింటారు. ఫ్రెండ్సులో తనంటే గౌరవం.

తనెంతో మాధుర్యాన్ని అనుభవిస్తున్న ఈ ప్రేమను, పవిత్రమయిన ప్రేమను

భార్యకు చెప్పుకోలేడు....

పిల్లలకు చెప్పుకోలేడు....

ఫ్రెండ్స్‌కి చెప్పుకోలేడు...

తను నిజమైన ప్రేమలో పడ్డాడన్న విషయాన్ని గుప్తంగా తనమనసులోనే దాచుకోవాలి!

మళ్ళీ అతనిలో తన ప్రేమ మీద జడ్జిమెంట్... నిజమైనదా? కాదా!

(ఈ కథకి ముగింపేమిటి... చాలా రోజుల్కితం ***Alberto Moravio*** *అనే ఇటాలియన్ రచయిత, ఆంగ్లానువాదం* ***Ghost at afternoon*** *అనే నవల చదివాను. దానిలో చెప్పిన ఒక విషయం నాకు చాలా బాగా నచ్చింది. అదేమిటంటే "నీవు ప్రేమించే వారిని, నీ ప్రేమని ఎప్పుడూ జడ్జి చెయ్యాలని చూడకు. నీవు జడ్జి చెయ్యటం మొదలుపెడితే, నువ్వు చాలా కోల్పోతావు" ఇదే విషయాన్ని ఇంకోలా ప్రజెంట్ చేసాను.)*